

ningens Bei er der vist meget Lidt at gjøre. Jeg kan være enig med Flertallet i, at det, man bør søge at gjøre, forsaavidt der er Noget at gjøre, er at se at hjælpe Husbonden til, at han paa en noget lettere Maade kan efterspore det Lyende, som borttrømmer. Søvrigt er det ganske mærkeligt, at denne Lov af 10de Mai 1854, der jo stammer fra en stærk Reaktions Periode, den Ørstedske Periode, nu underkastes saa stærke Indvendinger om, at den er for mild; det synes at tyde paa, som jeg forleden Dag sagde, at der er en ikke ringe reaktionsnær Luft; det skal jeg ikke unblade at sige. Det ærede Medlem sagde forøvrigt, at han talte fra Lyendets Standpunkt; jeg tror forøvrigt nok, at Lyendet vil betakke sig for en saadan Talsmand, men han har jo den Mening, at man ikke skal bryde sig om, hvad de Paagældende selv mene, men hvad han mener, og det er at gaa ud fra et andet Standpunkt. Jeg skal iøvrigt ikke tilbageholde den Bemærkning, at der lyder stærke Røster — og de ville maaske komme til at lyde endnu stærkere — om, at Lyendeloven er altfor streng mod Tjenestefolkene. Jeg har ikke den Mening, jeg tror, at den skifter temmelig lige; men der lyder naturligvis ogsaa adskillige Røster til den anden Side om, at Lyendet ingenlunde behøver at blive hjemme, naar Husbonden befaler det; det kan man ogsaa læse i Aviserne. Det skal jeg nu ikke nærmere komme ind paa, jeg skal blot omtale, at der ingen Indstilling er gjort om et Inddragende vedrørende Greis-Sindbjerg Sogn, hvorfra der, som det vil ses, er indkommet et Inddragende om, at man ønsker en Forandring i Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 21 — 25, som man ønsker gjort tydeligere, idet det er kommet for Dagen, at Mænd, der flytte fra Kommunen i Løbet af det første Fjerdingaar, ikke kunne beskattes i Genhold til Bestemmelserne, der findes i § 21, at Ingen, der ikke idetmindste har været i Kommunen i 4 Maaned, kan beskattes af Formue og Leilighed. Det er nu vistnok, at denne Paragraf oprindelig alene vedrører den saakaldte mellemkommunale Beskatning, hvilket ogsaa synes tydelig nok at fremgaa af § 25 i samme Lov, hvor det hedder, at den, der fraflytter Kommunen i Marts Løb, er kun forpligtet til at udrede Skat indtil Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han flytter. Altsaa, det er udtrykkelig forudsat, at der skal betales Skat af den paagældende Flyttende; men imidlertid er der faldet en Dom for, at § 21 skal forstaaes paa den Maade, at de skulle være fritagne. Jeg ser nu nok, at det ærede Udvalg trøster os med, at denne Sag vil blive ordnet, naar den mellemkommunale Beskatning kommer for. Dette er forsaavidt ogsaa min Trøst, som den høitærede Minister har sagt, at han i en nær Fremtid vil fremkomme med et Forslag i den Retning, hvor han da ogsaa vil tage dette Punkt, som nu er omstridt paa flere Steder, med; men jeg havde rigtignok gjerne ønsket, at

det ærede Udvalg havde taget nok saa stærkt paa det; thi jeg føler mig overtydet om, at naar det gaar op for de mange Flyttende rundt om i Landet, at de kunne blive fri for at betale, saa vil der opstaa mere Forvirring i den kommunale Rigning, end der hidtil har været. Det er mig bekendt, i alt Fald paa de Steder, hvor jeg kender til Forholdene, at Ingen hidtil har været fritagen for betale, og at heller Ingen har vægret sig derved, paa Grund af, at de ikke have vidst, at Loven skulde og kunde forstås paa den Maade. Jeg vil derfor haabe, at den høitærede Indenrigsminister, enten det nu bliver i den nærværende Tid eller i Fremtiden, vil lægge sig denne Sag paa Sinde.

M. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Det har undret mig en hel Del at se, at et saadant Forslag som det, der er kommet fra Randers, og som her foreligger, kan være kommet frem fra en Landbosforening i Sylland, og det har ikke undret mig mindre at se den Mængde Landbosforeninger, der have kunnet slutte sig dertil. Derfor jeg ikke havde en Forundring tilbage, saa vilde jeg sige, at det har undret mig aller mest at se, at endog saa Landhusholdningsseksfaber have kunnet udtale sin Tak til dem, der have været Opfindere af Bestemmelsen om, at f. Ex. Husbonden i visse Tilfælde skulde have den gamle Hals- og Haandret over sine Tjenestefolk, at han skulde kunne paalægge dem Mulkt, og at Lyendet skulde udfordres som en særegen Klasse og stilles under andre Vilkaar end andre Statsborgere, til Ex., at det skulde kunne tiltales ikke for sit eget, men for et fremmed Værnething osv. Dette vilde have undret mig aller mest, derfor ikke det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) i Virkeligheden havde undret mig endnu mere, og jeg kommer derfor til i nogle saa Ord at dvæle ved Noget af, hvad jeg dog tror var hans Hovedbetragtning — jeg siger, at jeg tror, det var hans Hovedbetragtning, skjøndt jeg ikke er ganske vis derpaa — nemlig den, at den gjældende Lyendelov i Virkeligheden var Marsag til de nuværende uheldige bestaaende Forhold. Inden jeg gaar ind herpaa, skal jeg imidlertid gjøre en ganske enkelt foreløbig Bemærkning til, hvad han atter og atter udtalte om de Erfaringer, han mente at have gjort ved at have med mange Tjenestefolk at gjøre. Jeg vil nemlig henlede hans Opmærksomhed paa, hvad han dog vel ikke vil benegte, at der findes gode og mindre gode Tjenestefolk, men jeg tror ikke at han har have saa rig Leilighed til at komme i Forbindelse med de gode, som med de mindre gode, og jeg skal sætte dette i Forbindelse med, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalte om Udtørringsarbejder. Jeg tror netop ikke, at disse større Arbejder ere saadanne, til hvilke de gode Tjenestefolk søge hen. Nei, vil